

FOCOLAREJOURNAAL

Rocca di Papa, 22 april 2017

Sleutels van de dialoog

(inhoud)

1. [Opening en groeten](#)
2. [Chiara Lubich: "Sleutels van de dialoog"](#)
3. [VS – Hoe ga je om met de politieke kloof in een gepolariseerde samenleving](#)
4. [Filippijnen – "harmonie tussen de volkeren en religies"](#)
5. [Jordanië – Open deuren en ... open armen](#)
6. [Paraguay - Yvy Marane'y, lland zonder kwaad](#)
7. [Zwitserland – Immigranten helpen immigranten](#)
8. [Australië – Syrie en Irak bij ons thuis](#)
9. [Nederland – Het blog van Glenn: op het netwerk tegen pesten](#)
10. [Herinnering aan kardinaal Vlk, aartsbisschop van Praag](#)
11. [Afsluiting met groet van Maria Voce \(Emmaus\) en Jesús Morán](#)

1. OPENING EN GROETEN

Lesley Ellison: *Good morning, good morning to everyone on this side of the world and good evening to everyone on the other side of the world! The timing of our link up today means that we can be linked together live, which is very exciting.*

Welkom jullie allemaal die dit focolarejournaal in heel de wereld volgen! We hebben zonet een e-mail ontvangen van 40 seminaristen uit Rwanda. Veel groeten voor jullie! En ik herinner iedereen eraan dat jullie je reacties en bijdragen kunnen sturen naar de volgende adressen: er is WhatsApp, er is Facebook, daarheen kunnen jullie het sturen, wij kijken er naar uit.

Ik heet Lesley, ik ben een Engelse en ik maak deel uit van de Anglicaanse Kerk. Ik ben heel blij dat ik vandaag met jullie deze reis door de wereld kan maken.

Dus laten we beginnen. We gaan naar Australië.

Australië, hallo! Horen jullie me? Nicole, ben je daar?

Nicole Horin: Mijn naam is Nicole. Ik ben een gen 2 uit Australië en woon in Brisbane.

Lesley: Zijn jullie op de Mariapoli, Nicole?

Nicole: Ja, we zijn hier bijelkaar op een prachtige plek niet ver van Sydney voor onze jaarlijkse Mariapoli en we willen veel groeten sturen naar jullie allemaal in heel de wereld.

Lesley: Mooi, Nicole kan je ons iets meer over de mariapoli vertellen? Hebben jullie een bepaald thema?

Nicole: Er zijn hier veel gezinnen, kinderen, jongeren... overal vandaan, niet alleen uit Sydney, maar ook uit Canberra, van verder weg uit Brisbane en de Gold Coast die hier op de Mariapoli zijn komen. Dit jaar is het thema "familie", familie zijn, en dat ervaren we al. Het zijn maar drie dagen, maar het is een grote vreugde om samen te zijn, het is een prachtige ervaring. We zijn heel bevoorrecht.

Lesley: *We hear that you have some special visitors...* Hebben jullie special gasten?

Nicole: Ja, we hebben heel speciale gasten, we hebben de mooie gelegenheid om Stefano e Roberta Serratore en ook Franco e Maria Beatrice Cardinali onder ons te hebben van het Centrum van de Nieuwe families/Nieuwe Gezinnen in Rome.

Lesley: *Thank you, Nicole! Nicole, can I ask you a question?* Hebben jullie ook kangoeroes op de Mariapoli? Nicole: *Wat zeg je?*

Do you have kangurus in the Mariapolis?

Nicole: Groeten aan jullie allemaal!

Lesley: Bedankt Nicole, en een goede Mariapoli!

Nicole: Bedankt, bedankt allemaal, ciao.

Lesley: Om dit focolarejournaal te beginnen willen we eerst en vooral die mensen en die gemeenschappen groeten die moeilijke momenten doormaken vanwege de oorlog.

We denken aan Syrië, Irak, Venezuela, - ik geloof dat hier ook iemand uit Venezuela aanwezig is – de democratische Republiek Congo en vele anderen.

Ook in Colombia is er kort geleden een grote ramp geweest, toen drie grote rivieren een hele berg hebben meegesleurd die de stad en omliggende dorpen met de modder en de rotsblokken bedekt heeft. Die plaats heet Mocoa. Pater Luis Fernando is daar pastoor van de belangrijkste parochie. We hebben een telefoongesprek met hem gehad.

P. Luis Fernando Carvajal, Mocoa - Colombia: : Ik ben Pater Luis-Fernando uit Colombia, ik woon op dit moment in Mocoa, de stad waar de tragedie heeft plaatsgevonden. Ik ben blij dat ik deze tragedie die we hier hebben meegemaakt met jullie allen kan delen; daardoor voel ik me hier niet alleen. Ik ben pastor [...]veel van mijn parochianen zijn gestorven, sommigen zijn echt alles kwijtgeraakt [...]

Wij proberen iedereen te helpen; Er zijn mensen vanuit heel wereld onmiddellijk komen helpen. [...]

Er wordt gezegd dat er meer dan 300 doden zijn, [...] ook wat meer. Er zijn zo veel mensen die de rivier heeft meegesleurd [...] Er zijn een aantal wijken die helemaal verdwenen zijn, alle huizen ... alles [...]

Langzaamaan gaan we naar de mensen toe om te helpen, om te luisteren, [...] en dan proberen we iets te zeggen een woord dat hen kan troosten [...] en ervoor te zorgen dat de situatie een beetje minder pijnlijk is voor degenen die alles hebben verloren.

Een groet aan al diegenen die vandaag luisteren en ik wil zeker ook bedanken voor alle gebeden, alles wat jullie gedaan hebben voor de mensen in deze tragedie..

Lesley: Bedankt pater Luis, we zijn bij u!

Nu verbinden we ons met Egypte, en om precies te zijn met Alessandrie. Sami, hoor je ons?

Sami: Ja!

Lesley: Met pijn in het hart hebben we het bloedige Pasen gevolgd, vanwege de aanslagen op de christelijke kopten. En nu zijn jullie een evenement aan het voorbereiden voor de komst van Paus Franciscus in Cairo, samen met Patriarch Bartholomeus. We weten dat je nauw bij de organisatie betrokken bent. Wat kun je ons vertellen?

Sami Kreta, Alessandrie - Egitto: Ja, we hebben een heel zwaar moment doorgemaakt in Egypte twee weken geleden met deze twee aanslagen in twee Koptische kerken in Tanta en Alexandrië. Het is een tragedie die ons ten volle de Heilige Week heeft doen beleven, met het lijden, maar ook met de hoop op de verrijzenis.

Je weet dat het martelaarschap altijd de motor van de Koptische Kerk is geweest door de eeuwen heen. Er is hoop en vreugde. Nu verwachten we paus Franciscus die meerdere malen heeft gesproken van de oecumene van het bloed en het lijden dat de Kerk verenigt.

Een verrassing is de komst van Patriarch Bartholomeus in de religieuze ontmoeting in Al Azhar, die hierdoor nog breder en meer historisch wordt. We zien dat het pausbezoek een geweldige gelegenheid is voor eenheid en dialoog. Ook de Paus Patriarch Tawadros van de Koptisch-orthodoxe Kerk verwacht hem als een broer. Je voelt deze broederschap door de manier waarop hij spreekt over Paus Franciscus, nadat hij hem in 2013 ontmoet heeft in Rome. Het was zijn eerste officiële bezoek buiten Egypte, 40 jaar na de eerste reis naar het Vaticaan van de vorige Koptische patriarch. Nu is hun bijeenkomst in Egypte reden tot nieuwe hoop, werkelijk.

In deze dagen hebben we nog een andere verrassing: we hebben de vreugde om hier in Egypte de ouders van Chiara Luce (Badano) te hebben die een reis maken in het zuiden van het land en deel zullen nemen aan een bijeenkomst met 1.500 Egyptische jongeren aan de vooravond van de mis met paus Franciscus.

Lesley: Bedankt Sami! Bedankt voor deze berichten. We zijn samen met jullie in deze nieuwe oecumenische hoop voor de vrede.

Sami: Bedankt.

Lesley: Ook voor mij is de oecumene een passie. Zoals ik al eerder zei, ben ik Anglicaans. Als kind werd ons verboden om vriendschap te sluiten met de katholieken, we gingen dan ook met de jongens uit mijn buurt stenen gooien naar de processies van de katholieken.

Maar op een dag ontmoette ik de focolarina's, zij spraken mij over het Evangelie, het leven van het Evangelie. Ik werd daar erg door aangetrokken. Op een dag hebben ze me uitgenodigd om mee te gaan naar Canterbury waar Chiara sprak tijdens de Week van Gebed voor de Eenheid van de Christenen.

In de trein haalde iemand van deze groep een de rozenkrans naar boven, en daar kreeg ik een shock, omdat ik besepte dat iedereen katholiek was. Ik schrok, ik wilde uit de trein stappen, maar dat kon niet omdat de trein niet stopte.

We komen aan en terwijl Chiara spreekt, werkt God in mij, God maakt me duidelijk dat hij groot is, de wereld klein is en in zijn handen ligt. Toen besepte ik dat ik over deze vooroordelen heen

moest stappen die ik in mij voelde, dat ik moest proberen daarover heen te stappen. Ik deed dit tijdens de terugreis.

We komen aan in Liverpool. Het was middernacht, er was geen vervoer meer om naar huis terug te gaan, dus ik dacht: ik slaap op het station. Maar een katholieke echtbaar merkte dat op en zei: "Maar wij kunnen je met onze auto naar huis brengen."

Dat was iets ongekennds in die tijd: in een auto stappen met katholieken. Maar voor mij was dit mijn eerste serieuze oecumenische ervaring, die is geboren uit de wederzijdse liefde. Dit gaf me de overtuiging dat de eenheid mogelijk is als we God laten handelen.

Enkele jaren later maakte ik deel uit van de muziekgroep Gen Verde en ik schreef een lied, dat jullie nu zullen horen.

Het heet "De bruggen" omdat ik, die van een andere kant kwam het grote verlangen had om de overkant te bereiken, om bruggen van eenheid te slaan.

En zo willen we dit focolarejournal beleven: met het idee om bruggen te willen slaan, en daarover heen te lopen naar de andere kant.

2. CHIARA LUBICH: "SLEUTELS VAN DE DIALOOG"

Lesley: Nu laten wij een kort antwoord zien van Chiara, Chiara Lubich, over de zin van de dialoog. De vraag werd haar gesteld door Piero Taiti in een ontmoeting met agnostici en mensen met een niet-religieuze overtuiging. Het is februari 1998.

Piero Taiti: *"Het voorstel van de dialoog gaat veel verder dan een eenvoudige tolerantie. De tolerantie was destijds al een verovering en zal altijd een waarde blijven, die in onze maatschappij bedreigd wordt.*

Lord Stanope zei reeds twee eeuwen geleden dat de tolerantie, "op een dag als een belediging verworpen zou worden", omdat hij voorzag dat men op die dag - we hopen vandaag - gevoelig zou zijn geworden voor een hogere waarde, de dialoog. Dus niet alleen de ander tolereren, maar hem diep respecteren en openstaan voor andere ideeën, die naast de onze leggen, en vooral een echte broederlijke verhouding kunnen opbouwen.

Wat denk je van deze overweging?"

Chiara: *Ik denk dat de dialoog de tolerantie ver overtreft, ook al zou ik die niet helemaal van de hand willen wijzen, want op sommige plaatsen is het beter dat die er is, zodat er op zijn minst niet getwist of gestreden wordt. Maar de dialoog is iets héél anders. Het is een wederzijdse verrijking, van*

elkaar houden, je al broers van elkaar voelen, al de universele broederschap hier op aarde verwezenlijken. Het is dus heel iets anders.

Natuurlijk is de dialoog ècht, als die door de echte liefde wordt bezielde en echte liefde is belangeloos. Anders is het geen liefde. Wat voor liefde is het anders? Egoïsme, en jullie hebben me ook verschillende vragen gesteld over deze mogelijkheid, dat er misschien ook wat interesse met de liefde en ook met de dialoog vermengd is. Dat zou een dialoog zijn zonder liefde. Dat zou dus geen dialoog zijn, maar iets anders, proselitisme. Proselitisme moet hier buiten de deur blijven. Dat mag hier niet bestaan, omdat het dan geen dialoog meer is. Dialoog betekent liefhebben. Uit liefde voor de ander geven wat we in ons hebben en daarna ook iets ontvangen en je verrijken. Dat is dialoog. "Wereldmensen" worden, zoals onze gen zeggen, die alle anderen bevatten en er ook in slagen hun eigen rijkdom te geven. Dat zou ik willen zeggen.

Ik herinner me de eerste tijd toen wij begonnen. Toen werd ons echt ingegeven dat de lijn die we moesten volgen de liefde was. Maar wat we heel duidelijk voor ogen hadden was, dat liefde belangeloos is. Je moet de ander niet liefhebben, om hem te veroveren voor jouw ideeën. Je moet niet liefhebben om een eigen groepje te vormen. Je moet niet liefhebben om invloed te kunnen hebben op kantoor of op jouw school. Nee, je moet liefhebben om lief te hebben. Wij deden dat om een bovennatuurlijke reden, omdat we een christelijke overtuiging hebben.

Hier kunnen we het doen om te komen tot broederschap. Om een waarde te bereiken, die van de universele broederschap, maar niet om die ander te overtuigen. Daarom werden zoveel mensen overtuigd. Ze voelden zich vrij en zagen hoe mooi dit leven was. Daarom volgden ze ons.

We zullen daarom een enorme ontwikkeling meemaken, ook in de wereld van andere overtuigingen, als we op deze manier liefhebben.

3. VS – HOE GA JE OM MET DE POLITIEKE KLOOF IN EEN GEPOLARISEERDE SAMENLEVING

Lesley: Liefhebben zonder interesse. "Liefhebben om lief te hebben." Zò beleef je de dialoog.

Eén van de plekken waar de dialoog onmogelijk lijkt is in de politiek. We gaan naar de Verenigde Staten, waar de samenleving sterk gepolariseerd is tussen Republikeinen en Democraten. De mensen van de Focolaregemeenschap daar, leven ook deze situatie. Ze stuurden ons een opname die vertelt wat zij daarmee gedaan hebben.

Spreker: *Het afgelopen jaar hebben er in de Verenigde Staten botsingen plaatsgevonden tussen verschillende ideologieën zoals generaties lang niet meer te zien was geweest.*
(Sommige woorden uit een journal)

Gedurende de maanden voorafgaande aan de verkiezingen van afgelopen november, waren veel Amerikanen bezorgd over welke richting hun land op zou gaan. Vol emoties en meningen die hoog opliepen. Ook wie de spiritualiteit van de eenheid beleefde was niet uitgesloten van deze diepe verdeeldheid.

Montage met clips verkiezingen

Austin Ik kon me niet voorstellen hoe waanzinnig alles werd

Marijo: Ik begreep dat het een hartverscheurende beslissing was voor velen...

Simona: Het was erg moeilijk voor mij om mensen dingen te horen zeggen waar ik niet in geloofde

Arturo: Er is een hele grote polarisatie en zelfs demonisering van de ander, want de mensen hebben meningen die zo sterk uiteenlopen

Spreker: Een jaar voor verkiezingen werden er her en der verspreid in de Verenigde Staten enkele zaden van dialoog geplant in de verschillende gemeenschappen. De Focolare Beweging had enkele workshops gehouden met als titel "vijf stappen naar een positieve politieke dialoog".

John Chesser, Iowa: In groepen van twee moesten de mensen kiezen voor een onderwerp waarover hun meningen sterk uiteenliepen. De procedure was dat één persoon zijn visie gaf, de andere persoon moest dan eerst die visie herhalen voordat hij zijn eigen visie kon delen. En de resultaten waren werkelijk interessant. De mensen kregen niet alleen meer waardering voor het oogpunt van de ander, maar dachten ook opnieuw na over hun eigen standpunt. We hadden het gevoel dat we niet de problemen van de wereld in de workshops hadden opgelost, maar doordat we dit instrument hadden, kregen we nieuwe hoop en dachten: misschien is het mogelijk dat we deze problemen door dialoog op kunnen lossen.

Spreker: Al naar gelang de verkiezingen van 2016 naderden steeg de spanning met de dag... gevoelens van boosheid en bitterheid kwamen naar boven, relaties kwamen onder spanning te staan.

Marilyn Boesch, Maryland: Ik was erg onrustig. En ik herinner me dat ik bij mezelf dacht: "maar ik wil werken voor eenheid, ik wil een persoon zijn die bruggen bouwt, niet een persoon die deze kloof accepteert zoals hij is."

Marijo Dulay, New York: Na een paar missers leerde ik wat fijngevoeliger te zijn in de opmerkingen die ik op Facebook plaatste, om de mensen die anders tegen de dingen aankijken als ik, niet te kwetsen.

Simona Lucchi, Georgië: Al mijn preken en al mijn geschreeuw brachten niets goeds teweeg, want het veranderde toch niet waar mensen in geloofden, dus nam ik een andere houding aan. En door niet meer te praten heb ik uiteindelijk geluisterd, en ik ontdekte dat ik met de mensen waar ik het niet mee eens was, méér gemeen had dan ik dacht.

(enkele woorden van het journaal)

Spreker: te midden van het luidruchtige politieke rumoer, breidde deze ervaringen van het opbouwen van eenheid door dialoog uit tot academische kringen ... zoals in de "Fordham Law School" in het hartje van Manhattan ....

Een workshop over "dialoog en de moeilijke vragen" werd goed ontvangen.

Ana Dias, Fordham Law School: De meeste zeiden dat ze de workshop deden omdat ze wilden begrijpen of dialoog echt mogelijk was bij zo een grote polarisatie.

Spreker: Na het presenteren van de vijf stappen voor een positieve politieke dialoog, brachten de deelnemers gelijk in praktijk wat ze hadden geleerd.

Endy Moraes, Fordham Law School: Het was belangrijk om te beseffen dat we aan moeilijke gesprekken kunnen deelnemen zonder tot een verhitte discussie te komen.

Spreker: het werd duidelijk dat wanneer ze eenmaal de gereedschappen hadden, zelfs de meest fanatieke mensen bereid waren om ze in de praktijk te brengen.

(titels uit het nieuws)

En de dag van de verkiezingen kwam en ging voorbij,

En twee maanden later, bij de inauguratie kwamen alle emoties weer naar boven.

De studenten op de Georgetown Law School, beleefden ook momenten vol spanning.

Amy Uelmen, Georgetown Law School: direct na de inauguratie hebben we met de studenten bekeken we hoe we tijdens deze bijzonder gespannen tijd samen als groep verder wilden gaan.

Speaker: Amy Uelmen, auteur van "vijf stappen naar positieve politieke dialoog", gebruikte het materiaal van de workshop met haar wetstudenten en collega's om de onderlinge communicatie niet te laten stagneren.

Amy Uelmen, Georgetown Law School: We beseften dat er in elk gesprek vaak karikaturen geschetst worden, er misverstanden zijn, er informatie is die gewoon verkeerd is, en we besloten dus om open te staan voor wederzijdse correctie, en om de moeilijkheden uit te werken als er tegenovergestelde visies waren.

Speaker: Die inspanningen om eenheid te injecteren waren er ook in Arkansas, een meer conservatieve staat, maar waar Bill Clinton ooit gouverneur was. De inauguratie leidde tot uitbundigheid aan de ene kant, en boosheid en isolement aan de andere kant.

Austin Kellerman leidt een nieuwsprogramma in de hoofdstad van de staat en samen het personeel heeft hij besloten om positie te nemen, en de mensen op te roepen tot begrip.

Austin Kellerman, News Director: Ons team van journalisten voelde dat we een stem voor onze stad konden zijn, dus één van onze meer ervaren verslaggevers stelde een commentaar samen met een oproep tot eenheid en een open geest...

Journalist: Het gaat niet om wij en de anderen. Het gaat om wij, àlle mensen!

Austin Kellerman: *Uiteraard is alles hiermee niet mee opgelost ... het zal niemands visie veranderen ... maar hopelijk geeft het mensen de mogelijkheid om buiten hun eigen visie te denken. We gaan proberen de dialoog open te houden en trouw te blijven om uitdrukking te geven aan de verschillende visies en stemmen.*

Spreker: *en elke nieuwe stap is een oproep voor de gemeenschap in de Verenigde Staten om de andere kant van de kloof te blijven bereiken.*

4. FILIPPIJNEN - "HARMONIE ONDER DE VOLKEREN EN RELIGIES"

Lesley: Deze radicale liefde die Chiara ons voorstelt geldt ook voor de interreligieuze dialoog. Behoren tot verschillende religies is een bron van conflict geweest in de geschiedenis. Samen met anderen, proberen de Focolari al jarenlang de interreligieuze dialoog op te bouwen. Een ervaring hiervan heeft plaatsgevonden tijdens de "ontmoeting van de oosterse godsdiensten" die vorige maand in de buurt van Manila op de Filippijnen heeft plaatsgevonden. We gaan nu naar de beelden kijken die ze ons toegezonden hebben.

Spreker: *Beste zussen en broers, we zijn afkomstig uit verschillende landen van Azië en Europa, van verschillende rassen en religies, van verschillende leeftijden en achtergronden en we komen bij elkaar van 2 tot 5 maart 2017 om ons te bezinnen rond het thema "Harmonie onder godsdiensten".*

We zouden graag vertegenwoordigers van vier verschillende religies willen vragen om ons in het openingsgebed van de SOR 2017 voor te gaan. --- (Gebeden) ---

Francisco Canzani, Uruguay – Medeverantwoordelijke van het Internationaal Centrum van de Focolarebeweging voor Wijsheid en Studie - Rome, Italië: *Het is nodig dat we niets zijn, de Verlaten Jezus zijn, tegenover elke naaste, om Jezus in hem te ontmoeten.*

Renata Simon, Duitsland - Medeverantwoordelijke van het Internationaal Centrum van de Focolarebeweging voor Wijsheid en Studie - Rome, Italië: *We communiceren door niets te zijn. Dit is onze manier van inculturatie. We moeten niet alleen houden van onze beweging, maar ook van de andere werken, niet alleen van onze kerk maar ook van andere kerken. Dit is onze roeping, de erfenis die ik voor de toekomst achterlaat.*

Dr. Lalita Namjoshi, India - Voormalig Hoofd van K.J. Somaiya Bhatariya Sanskrit Peebam: *Wanneer we de Schrift van beide religies lezen, vinden we veel overeenkomsten. Het eerste centrale punt van overeenkomst is de Gulden Regel: "Behandel anderen zoals je zou willen dat anderen jou behandelen". --- Lied ---*

Erbiedwaardige Miao Jing, Taiwan – Abdis van de Mabuhay Tempel Fo Guang Shan: *Focolare is een familie vanwege de jeugd onder jullie. Jullie zijn altijd met de jeugd vanuit verschillende plaatsen uit de hele wereld gekomen en dat heeft zo veel interactie, plezier, verbindingen en liefde voor de tempel en onze gelovigen gebracht.*

Randi Tampubolon, Indonesië: *Hier ben ik meer te weten gekomen over de interreligieuze dialoog. In mijn land (Indonesië) is de meerderheid moslim, dus ik kan de genade van deze bijeenkomst mee naar huis nemen en zo misschien meer dialoog voeren in mijn relaties. Ik hoop dat ik het echt in praktijk kan brengen in mijn land, in Indonesië.*

Miss Mitali, India: *Dit soort ontmoetingen zijn erg belangrijk en zouden frequenter moeten zijn omdat de harmonie minder wordt in ons leven. Zo kunnen we zielen van liefde en zielen van God worden.*

Jocelyn Wadi, Filipijnen: *We weten allemaal dat Chiara's leer geheel en al over liefde gaat, toch? Dus we kunnen allemaal “dansers van liefde” zijn.*

Tadjanna Basman, Filipijnen: *Hier in de Focolare kunnen we ons volledig uitdrukken. We kunnen onze vooroordelen, onze verschillen en alles opzij zetten. En we kunnen ons meer op onze overeenkomsten concentreren in plaats van onze verschillen.*

Phra Maha Boonchuay, Ph.D., Thailand: *We hebben het nodig om te spreken, onze ideeën uit te wisselen, te leren van het geloof van onze naaste.*

Fr. Andrew Recepton, Filipijnen, President International Association of Catholic Missiologists: *Dialoog komt uit vriendschap voort. Maar het is niet alleen maar een vriendschap van maatjes. Het is een vriendschap van mensen die de passie delen om een betere mensheid tot stand te brengen.*

Rita Mousallem, Libanon - Medeverantwoordelijke van het Internationaal Centrum van de Focolarebeweging voor Interreligieuze Dialoog - Rome, Italië: *Dit Charisma kan ons bij elkaar brengen, ons één maken, ook al zijn we van verschillende religies. Hiervoor zijn we geboren, om één familie te zijn.*

Kardinaal A. L. Tagle, Aartsbisschop van Manila Filipijnen, President Caritas International: *Waar er ware dialoog plaatsvindt, is er hoop. En je ziet dat de mensen in staat zijn om nieuw leven te smeden.*

Bisschop Roberto Mallari, Filipijnen - Dekaan van de School van Dialoog met Oosterse Religies (SOR): *Wij zullen het niet forceren. Wij doen ons deel en wij openen ons voor het Absolute, voor God en laten toe dat Hij het kan laten gebeuren.*

G. Vijayaragavan, Hoofd Jeugd Leadershipsprogramma Shanti Ashram: *We kunnen het doen, we zullen het doen, we moeten het doen.*

5. JORDANIË - OPEN DEUREN EN ... OPEN ARMEN

Lesley: "Eén familie worden" hebben ze hier gezegd: "We kunnen het doen, we willen het doen, we moeten het doen."

Ook door je handen uit de mouwen te steken. Dat is wat we nu zullen zien in de beelden van een heel origineel restaurant in Amman in Jordanië.

Sawsan Awwad – Supervisor " Restaurant of Mercy": De Kerk had ons deze plek ter beschikking gesteld, het is een drukkerij geweest. Toen kwamen we op een idee, en de Caritas heeft het in korte tijd gerealiseerd, in 20 dagen, en het is geworden zoals jullie het nu zien: een restaurant.

De officiële opening was 23 december 2015. (...) Sindsdien is de deur nooit gesloten geweest; Wij bieden dagelijks warme maaltijden aan.

Muziek

We discrimineren hier noch op ras, noch geslacht of godsdienst. Wij verwelkomen iedereen met liefde en waardigheid. (...) Degenen die met ons werken zijn ook vluchteling: Irakezen, Syriërs of behoeftige gezinnen. Zo hebben ze de gelegenheid om werk te vinden. Ze zijn erg blij om dit te doen. Ze maken het eten klaar met veel liefde.

Milad – vrijwilliger (Irak): Ik werkte in Irak en ben hier gekomen om mensen te helpen en de armen te dienen, de behoeftigen te dienen en al degenen die hier komen.

Sawsan: We zijn meestal geopend van half één tot drie uur, de tijd van de lunch. Dit is de warme maaltijd die we aanbieden. Maar tijdens de ramadan, uit respect voor de moslims, onze moslimbroers, was de warme maaltijd 's avonds na zonsondergang. (...) Het was een mooie ervaring, want er waren christenen en moslims die deze maaltijd samen deelden. Ze aten samen, en er was een heel mooie sfeer, echt een familiesfeer. (...)

Nu is ons doel niet alleen om ze een warme maaltijd aan te bieden, maar ook om te zien wat hun behoeften zijn (...) Zo hebben we ontdekt dat velen een operatie nodig zouden hebben, een oog operatie, medicijnen. Of ze hebben geen kachels, dekens voor de winter. We proberen ze deze diensten aan te bieden. (...) Ook Hare Majesteit Koningin Rania heeft ons bezocht tijdens de ramadan, dat was een hele grote eer voor ons.

Anny – kokkin (Armenie): Op het moment dat de koningin binnenkwam waren we heel erg blij, want het is onze koningin. (...) Ze was erg tevreden over ons, over ons werk. (...) Ik hou ervan om koken en me in te zetten voor behoeftige mensen. Als ze komen eten is het alsof mijn kinderen komen.

6. PARAGUAY - YVY MARANE'Y, LAND ZONDER KWAAD

Lesley: We reizen nu naar Zuid-Amerika, we gaan naar Paraguay. Hier werken verschillende associaties, waaronder de Focolare, samen voor en met de Ava Guarani inheemse gemeenschappen. Het Project "Yari Miri" ontleent zijn naam aan de boom de "kleine ceder", die door deze gemeenschap als heilige boom wordt beschouwd.

Bernardo Benítez – Opperhoofd van de Yary Miri gemeenschap: *In ons land zijn we 17 etnische groepen van verschillende culturen, talen, gewoonten, en zelfs geloven; [...] we zijn volledig aan ons lot overgelaten, alle inheemse gemeenschappen op nationaal niveau zijn aan hun lot overgelaten. Met gebrek aan onderwijs, gezondheidszorg, technische opleiding, zodat mensen zich niet kunnen ontplooiën, zichzelf niet kunnen ontwikkelen... [...] voor de inheemse gemeenschap is leven in de stad niet geschikt door onze manier van zijn, want we lijden in de steden, we kunnen onze cultuur en wat we werkelijk zijn, niet ontwikkelen ... en we hebben geen uitweg, en dan leven we in gebieden waar soja verbouwd wordt, waar giftige insecticiden worden toegepast, kinderen sterven aan ziekten [...] in Asuncion er zijn 8.000 inheemse mensen die op straat leven; [...], maar er zijn er ook veel in de stad Encarnación, en in andere steden ... we zijn bijna 20.000.*

Diana Durán – Vrijwilligster van het project Yary Miri: *De Ava Guarani met wie we in aanraking kwamen in Asunción, hebben zich 18 jaar geleden in de buurt van een vuilstortplaats gevestigd, aan de oevers van de rivier Paraguay; ze wijdde zich aan het recyclen van afval. Met de grote overstroming van de rivier Paraguay in 2014, werden ze tijdelijk overgeplaatst naar een drukke weg en dààr hebben we hen leren kennen. Denkend aan de ervaring van Chiara met de verlaten Jezus waar ze zegt: "Als jij niet van me houdt, wie zal er dan wel van mij houden?", En ook aangemoedigd door de oproep van paus Franciscus om naar de periferieën van de mensheid te gaan om concreet lief te hebben, hebben we het kamp benaderd waar ze zich hadden gevestigd. In eerste instantie gaven we ze elke vorm van hulp: voedsel, kleding, etc. Zo werd er een relatie van vertrouwen en liefde opgebouwd die steeds dieper werd. [...] Ze hebben uitgelegd dat ze een stuk grond nodig hadden, ten minste twee hectare: om te kunnen verbouwen, met een plaats voor onderwijs en fatsoenlijke huisvesting. Zo begon een uitgebreide zoektocht totdat we 5 hectare hebben gevonden in een gemeente, ongeveer dertig kilometer van Asuncion, waar zij zich gevestigd hebben.*

Bernardo Benítez – Opperhoofd van de Yary Miri gemeenschap: *We zijn erg blij tot hier te zijn gekomen; de familie is gelukkig, en zoals je ziet, hebben we vele stappen voorwaarts gezet; ook al zijn we hier pas sinds kort, we hebben water, elektriciteit, een weg ... zo goed en zo kwaad als het kan, waar we iets aan hebben, ... we hebben hier gezaaid en we eten van onze eigen productie....*

Hugo Cáceres - Vrijwilliger Project Yary Miri: *Ik denk dat het mooie van deze actie is... [...] dat het geen donatie is, of een project van solidariteit, maar een ontwikkelingsproject waar zijzelf, de Ava Guarani gemeenschap de grote voortrekkers zijn.*

Pater Enrique Gaska – Algemeen Coördinator van het pastoraat van de inheemse bevolking: *Het eerste wat we moeten doen is: het racisme uit onze gedachten en uit ons hart zetten. [...] We moeten hen als gelijken behandelen, als onze broers. De staat Paraguay moet hen als burgers behandelen, gelijkwaardig aan elke Paraguayaan.*

[...] Vaak zeggen de mensen: Waarom gaan ze niet terug naar de bush? Maar, waar is er nog bush! er zijn geen velden, geen bossen ... Dus is het een nieuwe situatie en we moeten ons verenigen met alle kracht en hen niet laten vallen.

Diana Durán - vrijwilligersproject Yary Miri: *Binnen het Guarani wereldbeeld is er iets wat het "WWW" wordt genoemd, dat betekent "land zonder kwaad". En dat land zonder kwaad voor hen is niet alleen een land geschikt voor de landbouw, maar ook een land, waarin de wederzijdse liefde beleefd wordt. [...] En inderdaad zij zeggen dat, sinds we elkaar hebben leren kennen, God met een bijzondere liefde naar hen kijkt. En ze zijn vastbesloten om alles in het werk te stellen om dat "land zonder kwaad" werkelijkheid te laten worden, waarin - zoals ze zeggen – de wederzijdse liefde regeert.*

Lesley: Twee indrukwekkende verhalen, nietwaar? Het restaurant in Amman en dit “land zonder kwaad”. Bedankt voor jullie verhaal.

7. ZWITSERLAND - IMMIGRANTEN HELPEN IMMIGRANTEN

Lesley: Régine, is geïmmigreerd vanuit de Democratische Republiek Congo. Ze leeft sinds 30 jaar in Zwitserland. De liefde die ze ontvangt geeft haar de kracht om haar moeilijkheden en lijden om te vormen in ideeën en projecten, en ze sticht de vereniging “Vrienden van Afrika”

Régine Mafunu Dénervaud: *Mijn naam is Regine Mafunu, ik kom uit de Democratische Republiek Congo. Ik woon al 30 jaar in Zwitserland, waar ik gestudeerd heb aan de universiteit van Freiburg.*

De eerste keer dat ik in Montet kwam met mijn kinderen en mijn man, zag ik dat iedereen ons groette alsof ze ons kenden; We hebben de liefde ervaren die daar geleefd wordt: iedereen is bereid om te geven, iedereen is bereid om te ontvangen.

Mijn man is onze broeder de bisschop gaan begraven. Hij is niet meer terug gekomen. Ik ben hier gebleven met de kinderen, met de kleinste van 11 maanden; Ik zou niet weten wat ik zou hebben moeten doen zonder de mensen van de beweging, zonder hen zou ik mezelf niet hebben kunnen redden.

Daarna zei ik tegen mezelf: Ik heb veel ontvangen, ik ontvang veel. En het idee kwam in me op om de vereniging van vrienden van Afrika, (afgekort: AMAF) op te zetten. Hier komen we om elkaar te leren kennen en onze waarden te delen, vooral de moeilijkheden te delen die we tegenkomen. Er zijn mensen die nog nooit sneeuw gezien hebben, die nog nooit in een stad hebben gewoond.

We hebben een aantal van hen uitgenodigd; We hebben eten klaargemaakt en samen gegeten. We wilden weten wat de reële noden zijn van de personen als ze hier aankomen.

Naima (Somalië): *Ze begrepen mijn naam niet, want in mijn land, is er geen school. Toen ik aankwam in Zwitserland heb ik zò getekend. Nu schrijf ik mijn naam. Ik schrijf het adres, ik schrijf zo veel dingen!*

Régine Mafunu Déneraud: *Op een gegeven moment hebben we een project "in harmonie samenleven" opgezet, om te leren om samen te leven. En, bijna zonder na te denken, heb ik dat naar de Zwitserse Confederatie gestuurd.*

Maandagmorgen, krijg ik een telefoontje van de Confederatie: "Wij hebben uw brief ontvangen. Uw project interesseert ons, maar het is onvolledig. Wij geven u een verlenging van één week. " Ik dankte God! Ik had meer tijd.

Jean-Francois Steiert - raadslid Nationale Ruimtelijke Ordening: *Ik ontdekte de AMAF, en ik ontdekte een hele familie, mensen die integratie beschouwen als iets dat niet unilateraal is, maar wederkerig ... de taal, de cultuur van de ander; Mensen die proberen samen te delen op allerlei manieren, omdat sàmen delen léven is, of het nu samen delen tussen individuen is of samen delen van culturen.*

Madame Anne-Claude Demierre raadslid, Volksgezondheid en Sociale Zaken: *Ik wil uit het diepst van mijn hart graag het hele team van de AMAF bedanken, professionals zowel als vrijwilligers, die deze stevige brug tussen Afrika en Zwitserland mogelijk hebben gemaakt.*

Régine Mafunu Déneraud: *Wij hebben de vreugde de mensheid te beleven. Het is nodig dat we meer geven, maar ik denk dat ik nog meer zal ontvangen: een glimlach, alles wat me mensen me zeggen. Ik dank God daarvoor!*

Lesley: Bedankt, Régine! Echt bedankt, dit is een mooi voorbeeld van wat er kan gebeuren als je "liefhebt om lief te hebben" nietwaar?

8. AUSTRALIË – SYRIË EN IRAK BIJ ONS THUIS

Lesley: Nu gaan we weer terug naar Australië. Vanuit Perth is er een ervaring gekomen die we met jullie willen delen.

Spreker: Perth Australië. Een bevolking bijna 2 miljoen mensen.

Dit jaar heeft Perth het op zich genomen 1.000 vluchtelingen uit Syrië en Irak op te nemen.

Verschillende groepen uit de hele stad bundelen hun krachten om te helpen met hun vele behoeften.

Tom, Gen 2: hier in Perth is het Focolare in contact met vluchtelingenfamilies en is het middelpunt van een netwerk van medewerkers vanuit de hele stad geworden. We zijn gevraagd door ASeTTS - dat is een organisatie die ondersteuning biedt voor vluchtelingenfamilies - of we de weekenden een handje konden helpen om op de kinderen te letten, terwijl hun moeders informatie en Engelse les kregen. Zo hebben we samen met de jongeren van het aartsbisdom wiskundeles gegeven, met hen gespeeld en creatieve activiteiten gedaan. Eerst dacht ik: "hoe is dit te combineren met mijn drukke leven en mijn werk ...". Maar toen dacht ik: 'Oke, dit is een gelegenheid om naar de ander toe te gaan en met hen kleine momenten van vriendschap te delen. En het is zo geweldig om te zien dat zelfs een eenvoudige wiskundige berekening, een klik met een kind teweeg kan brengen.

Shaad: Ik vind het leuk dat we samen veel activiteiten gedaan hebben en alle volwassenen waren best aardig.

Tom (jongere)

Vervolgens hopen we deel te kunnen nemen aan de "Run for a Reason" met deze families voor de Run4Unity! Dus ... houd je ogen open! Het is geweldig geweest. Heel erg bedankt. Een groot "hello" uit Perth!

Lesley: Bedankt, Tom! Bedankt dat je deze berichten met ons deelt. We zullen zeker onze ogen open houden voor de Run 4 unity!

9. NEDERLAND – HET BLOG VAN GLENN: OP HET NETWERK TEGEN PESTEN

Lesley: Veel mensen, ook velen van ons hebben wel eens te maken gehad met gewelddadige mensen in hun omgeving... ze zijn gediscrimineerd, soms zelfs geslagen of in het openbaar vernederd. We hebben het over het pesten, wat meer verspreid is dan we denken. Glenn, een

Nederlandse jongen vertelt zijn verhaal. Hij heeft de kracht gehad om zijn leven om te gooien. We zien nu hoe. We gaan naar Rotterdam.

Glen: Ik ben gepest vanaf groep 3 tot aan de vierde klas hogeschool en dat begon allemaal in een kringgesprek van: “waar houdt je van, wat wil je later worden?” En voor mij was het zo van “ik wil later acteur worden, of cameraman of zo” ik hou heel erg van toneel, en ze lachten me daarom uit enzo en al snel begonnen ze me buiten te sluiten. Zij hielden helemaal niet van toneel en vooral niet de jongens, die hielden allemaal van voetbal en toen was ik al snel een meisje in hun ogen. En die meiden vonden dat ook heel raar, een jongen die zich een beetje als een meisje gedroeg. Dus op een gegeven moment hoefden ze niks meer van me te hebben. En het begon al bij de gymlessen, in de kleedkamer bijvoorbeeld, kwam ik daar aan, ik wou me gaan omkleden en dan zeiden ze: “Hé meisje, jij moet naar de meisjes kleedkamer hoor, je hoort hier gewoon niet thuis” en toen begonnen ze met mijn spullen te schoppen of te verstoppen en ik moest ze iedere keer weer terug gaan pakken en ja, dat was best wel lastig. En dat ging elke gymles zo door en die leraar die zag dat maar die deed er gewoon niks aan. Ik heb het ook heel erg vaak gemeld aan de leraar, maar ja, het leek net of hij het ook niet wilde zien.

En hoe ouder ik werd hoe erger het eigenlijk werd. Op een gegeven moment wilde niemand meer naast me zitten. Het was net of ik een besmettelijke ziekte had. Zo voelde ik me ook, ik voelde me gewoon heel eenzaam en verlaten enzo.

In groep zeven ben ik van die school af gegaan toen ben ik naar een andere school gegaan om een nieuwe start te maken. Ik denk: “nou ik begin gewoon helemaal opnieuw.” In het begin ging het goed, maar daarna begon het weer, maar erger. Ook met hele erge scheldwoorden. Ook slaan weer enzo en vasthouden. Ik wilde gewoon echt niet meer naar school. Toen ik negen was toen zei ik ook al dat ik dood wilde. Ik voelde me ook gewoon, ja.. ik had niemand. Ik had alleen mijn moeder en voor de rest gewoon niemand. Ik heb het gevoel gehad dat ik eigenlijk d’r niets aan kon doen. Totdat ik in de vierde klas kwam. Ik voelde me toen echt een beetje verdrietig enzo. Toen heb ik het dus opgeschreven enzo en ik merkte dat het heel erg opluchtte en ik dacht “wow, hier moet ik gewoon wat mee doen” en toen kwam ik op een idee. Om een website te maken tegen pesten om zo andere kinderen te helpen die zich ook eenzaam voelen en verlaten. Of die gepest zijn, om hen te helpen en te steunen door erover te praten met elkaar. En dat heeft mij echt heel erg geholpen, dat erover praten, dat luchtte gewoon heel erg op en dat heb ik toen gedaan, die website gemaakt en toen heb ik eerst een blogje geplaatst van “wat vind jij van pesten en wat kan je ertegen doen ” En binnen twee dagen had ik al meer dan 40 reacties van allerlei andere lotgenoten die ook gepest worden of gepest zijn en ja de leeftijd verschilde van 13 jaar tot 40 jaar dus, en zij hadden allemaal hun verhaal erop kwijt gedaan en niet anoniem en dat vond ik heel erg goed en hun vonden ook dat het echt

hielp gewoon. En daar ben ik wel blij om dat ik ook andere mensen daarmee nu kan helpen door middel van mijn site, dat geeft me echt een heel goed gevoel en zo staan we samen sterk.

kinderstemmen:

Vaak ben ik bang dat ze mij op school niet aardig vinden,
niet grappig vinden.

Horen ze me wel

Zien ze mij wel staan

Ook wil ik gewoon laten zien dat als er een pester op mijn site komt, dat hij er iets van opsteekt en dat hij gaat denken van "het is eigenlijk helemaal niet zo leuk waar ik nu eigenlijk mee bezig ben" want het pesten richt eigenlijk echt heel veel schade aan en meestal zien ze dat niet, zij zien het meer als een spel.

Lesley: Bedankt Glenn, en bedankt voor jou moed! Het lijkt me dat jouw site een echte brug is, bedankt!

10. HERINNERING AAN KARDINAAL VLK, AARTSBISSCHOP VAN PRAAG

Lesley: Van glazenwasser in de straten van Praag onder het communistisch regiem tot aan aartsbisschop en kardinaal. Het is de geschiedenis van Miloslav Vlk die afgelopen 18 maart is overleden. Vele kranten en de televisie hebben eer willen brengen aan de figuur van de aartsbisschop van Praag, die veel taken had binnen de katholieke Kerk en 18 jaar lang moderator is geweest van de bisschoppen vrienden van de focolarebeweging van verschillende Kerken. We willen hem gedenken door te luisteren zijn woorden die hij richt tot ongeveer 9.000 jongeren die in Rome bijelkaar zijn in 1997. Hij wil hen iets meegeven voor het leven.

Card. Miloslav Vlk, Arcivescovo di Praga: Tien jaar nadat ik priester gewijd was, heeft het communistische regime me de licentie ingetrokken. Wat is de licentie? De communistische staat gaf aan elke priester een vergunning om te werken als priester. En zij hebben deze licentie, deze vergunning ingetrokken. En zo ben ik leek geworden, ik mocht niet meer de mis lezen, ik mocht niet preken, ik werd gedwongen om te zwijgen [...] En ik heb ramen gelapt, in Praag, ramen en etalageruiten. Ik werd een onbekende; Ik ging door de straten van Praag als glazenwasser. En deze periode, deze 10 jaar zijn voor mij een heel sterke ervaring geweest en ik zou zeggen dat het jaren

waren van mijn “universiteit van het leven”, [...], omdat ik elke dag kon leven in nauwe verbondenheid met de gekruisigde en verlaten Jezus. [...]

Maar ondanks dat kwamen er ook vaak twijfels in me op: je moet dit nederige werk doen, maar jouw priesterschap waar het is? waar is het? [...]

En ik vond mijn nieuwe identiteit, [...] en ik ontdekte [...] dat je priester bent als je dicht bij het kruis van Jezus bent, want Hij is hogepriester geworden aan het kruis, dus toen wist ik het, voelde ik het: door dichtbij, door onder het kruis te staan of door elke dag het kruis te omarmen, [...] werd ik priester, en vond ik mijn priesterschap in dit “niets zijn”. [...]

Dat is heel gemakkelijk gezegd, heel eenvoudig, maar ik moet zeggen, deze spiritualiteit, dit ideaal als bisschop beleven, is moeilijker voor mij dan toen ik glazenwasser was, want het lijkt altijd dat je iemand bent, dat je iets bent, een bisschop, maar ook nu moet ik dicht bij het kruis van Jezus staan, ook nu. En wat ik hier over mijn leven vertel, mijn ervaring die ik aan jullie vertel dat geeft mij ook kracht, het is een leidraad ook voor mijn leven van nu. [...] en dan, ook in die donkere dagen van het communisme [...] kon ik in een lekenfocolare wonen - in een groep van die mensen die vastbesloten zijn om helemaal in deze geest te leven - [...] En deze sport, zou ik zeggen, deze training om helemaal “niets te zijn” heeft ertoe geleid dat ik Jezus in ons midden heb kunnen ervaren, het was echt een tastbare aanwezigheid, en deze twee dingen, jongens, - de gekruisigde en verrezene Jezus omarmen, en de aanwezigheid van God zo dichtbij ervaren, Hem a.h.w. kunnen aanraken, God verrezen die in ons midden aanwezig is, in onze liefde - vormen de hoekstenen van mijn leven als bisschop, als aartsbisschop, als kardinaal [...]

Ik raad jullie aan om van deze spiritualiteit ook de weg te maken van jullie leven, van jullie toekomst, van wat je van het leven verwacht, voor jullie, voor heel je leven

Lesley: Mooi, bedankt, wat een mooi nalatenschap heeft hij achtergelaten. Ook voor ons, nietwaar?

11. AFSLUITING MET DE GROET VAN MARIA VOCE (EMMAUS) EN JESÚS MORÁN

Jesús: Misschien moeten wij ook iets zeggen...

Lesley: Ja, heel goed.

Jesús: We hebben geen toespraak voorbereid, want we wilden ons laten inspireren door wat we gehoord en gezien hebben en we weten niet waar we moeten beginnen, want het ene is nog mooier dan het andere. Bijvoorbeeld dat laatste van mons. Vlck, want we hebben veel dingen samen met hem beleefd, en het maakt indruk dit getuigenis dat zo actueel is van wat een priester is, wat

een bisschop is, vandaag. Deze ervaring ook als leek, laat ons een Kerk zien die zo heel anders is. Heel het focolarejournaal. Ik ben echt geraakt, echt verrijkt, het lijkt me dat het focolarejournaal ons steeds meer een ervaring als "wereldmens" laat beleven, in overeenstemming met wat Chiara aan het begin zei. Het is echt een ervaring als wereldmens met die bijzonderheid dat wij zo in contact zijn met enkele van de echte voortrekkers van de beweging van vandaag.

Ik voel écht dat ik al diegenen wil bedanken die achter deze ervaringen zitten, dat zijn er veel meer dan die we hebben gezien, want zij zijn degenen die vandaag de dag de incarnatie van de grote doelstellingen van de beweging verwezenlijken, die we onszelf hebben gesteld in 2014 dit "naar buiten toe gaan" de mens van vandaag tegemoet om de eenheid te brengen, dit werken voor de eenheid, naaste te zijn van de mens van vandaag zoals die is, met zijn problemen om in dialoog te zijn, de immigranten, de mensen die lijden onder geweld zoals deze jongen in Nederland.

Dan komt er een grote erkentelijkheid in me op en wil ik zeggen: "Kijk, we steunen vooral jullie! Jullie zijn niet de enige, maar jullie zijn echte voortrekkers!".

Dit komt uit mijn hart, nu.

Emmaus: Heel mooi, en datgene wat in je opkomt nadat je heel die reeks van verhalen hebt gehoord is dat je ziet wat de liefde teweeg kan brengen, wat de liefde kan doen! Een grammetje liefde die je in het leven brengt kan een revolutie teweeg brengen.

Maar je ziet ook hoe de liefde geen liefde is als het niet gebaseerd is op het lijden, anders gezegd, de liefde kost..., je ziet dat de liefde veel van je vraagt, hij geeft je veel, maar vraagt je ook veel.

Het leek me of er in al deze verhalen er een gemeenschappelijke deler was: er wordt voor betaald, er wordt voor betaald. Het is alsof God me vraagt: "ben je bereid om te betalen? Ben je bereid om te betalen? Ook voor dit geval?, Ook voor die situatie? Ook op dit moment? Ook ten opzichte van al deze drama's van de mensheid? Ben je bereid om te betalen?"

En ik zei tegen mezelf: maar niet alleen ik ben bereid om te betalen, hoeveel mensen zijn er niet bereid om te betalen? En dit is de grootste rijkdom, deze liefde zonder interesse waar Chiara over sprak: de liefde is geen liefde als die niet belangeloos is, de liefde is liefde als die belangeloos is. Deze belangeloze liefde bestaat, die bestaat! Dat is iets dat we weten, maar iedere keer zegt het focolarejournaal ons weer opnieuw: besef dat die bestaat, dat het geen droom is, het is niet iets dat nog moet komen, het is iets dat er al is, dus ontdek dat! En dompel je onder in deze stroom van belangeloze liefde. En deze stroom van belangeloze liefde heeft de kracht om de wereld te veranderen, om eerst en vooral onszelf te veranderen, maar ook om de situatie om ons heen te veranderen, zoals we gezien hebben in het voorbeeld van dit focolarejournaal. Het is dus alleen maar een voorbeeld van de duizenden en duizenden mooie dingen die er bestaan, en die ons de

mogelijkheid laten zien dat we invloed kunnen uitoefenen om de wereld te veranderen, en dat is wat we willen, toch? Een van de mooiste dingen van dit focolarejournaal is de opmerking van Régine, in Zwitserland, ze zei: “We hebben de vreugde om mensheid te zijn”. Dat kunnen we allemaal zeggen: we hebben de vreugde om mensheid te zijn, deze mensheid, niet een andere, deze mensheid. We hebben deze vreugde, e met deze vreugde denk ik dat we door kunnen gaan om onze Pasen te beleven, om te leven met de Verrezene onder ons.

Een groet aan allemaal en bedankt!

Lesley: Bedankt, Emmaus, bedankt.

Jesús: We zeiden, wat mooi ook dat “land zonder kwaad”, het is écht een mooie slogan dat we allemaal een wereld kunnen opbouwen waar het kwaad niet bestaat, waar het kwaad verdwijnt, bedankt mensen van Paraguay.

Emmaus: Omdat de wederzijdse liefde bestaat. Heel mooi. Bedankt.

Jesús: Bedankt, Lesley.

Lesley: Iedereen bedankt! We hebben samen een mooie reis gemaakt, werkelijk bedankt!

Ik wil jullie er alleen aan herinneren dat de volgende afspraak is voor 17 juni, om 8.00 uur 's avonds Italiaanse tijd. Stuur ons jullie bijdrage, stuur ons jullie verhaal, zo zien we de volgende keer misschien jullie verhaal.

Dan: good night to everyone who's on the way to bed and have a good day everyone who's just starting the day. Good night!